

Dünyanın dört bir yanındaki mazlum kardeşlerimizin acısına ortak olmanın bir yolu da dua dua yalvarmak. Büyüğüümüz, özellikle teheccüdleri ve sair nafileleri hâcet namazı niyetiyle kılıp özellikle Abdülkadir Geylani ve İmam Şazili'nin Hizbü'n-Nasr duaları ile muhtevassınca niyazda bulunmayı tavsiye ediyor. Duanın meâlî:

"Allahım! Senin kahreden güç ve kuvvetine, süratle yetişen yardım ve nusretine, çizdiğin sınırların aşılması karşısındaki mukaddes gayretine ve talep edenleri içine aldığı himayene sığınıyoruz. Allahım! Her şeyi işiten, her nidaya icabet eden, her şeye her şeyden daha yakın olan, fermanlarını süratle gerçekleştiren, intikam ve kahrın şiddetli, derdest edip yakalaması çabuk ve güçlü olan yalnız Sensin. Zorbaların kaba kuvvetleri Senin takdirini asla engelleyemez ve ister kral, ister kısra, isterse zulme saplanmış başka herhangi bir zorba olsun, o mütemerritlerden hiçbirinin helaki Sana katiyen ağır gelmez. Rabbimiz! Bize tuzak hazırlayanları, arkamızdan düzen kuran komplocuları, bize çukur kazmak ya da başka bir yolla bizi aldatmak isteyen art niyetli insanları Sana havale ediyoruz. Tuzaklarını kendi başlarına dola, onları kazdıkları çukurlara düşür ve attıkları ağırları kendi ayaklarını bağla.

حِزْبُ النَّصْرِ لِسَيِّدِنَا أَبِي الْحَسَنِ الشَّاذِلِيِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّحْمَ بِسَطْوَةِ جَبْرُوتِ قَهْرِكَ، وَبِسُرْعَةِ إِغَاثَةِ نَصْرِكَ، وَبِعِزَّتِكَ

لَا نِتِهَاكَ حُرْمَتِكَ، وَبِحِمَايَتِكَ لِمَنْ أَحْتَمَى بِأَيَاتِكَ، نَسَأُكَ يَا اللَّهُ

يَا سَمِيعُ يَا مُجِيبُ يَا قَرِيبُ يَا سَرِيعُ يَا مُنْتَقِمُ يَا قَحَّارُ يَا شَدِيدَ الْبَطْشِ،

يَا مَنْ لَا يُعْجِزُهُ قَهْرُ الْجَبَابِرَةِ، وَلَا يَعْظُمُ عَلَيْهِ هَلَاكُ الْمُتَمَرِّدَةِ، مِنْ

الْمُلُوكِ الْأَكَاسِرَةِ، وَلَا عَدَاءِ الْفَجِرَةِ، أَنْ تَجْعَلَ كَيْدَ مَنْ كَادَنِي فِي

نَحْرِهِ، وَمَكْرَ مَنْ مَكَرَ بِنَا عَائِدًا إِلَيْهِ، وَحُفْرَةَ مَنْ حَفَرَ لَنَا وَإِقَاعًا هُوَ

فِيهَا، وَمَنْ نَصَبَ لَنَا شَبَكَةَ الْخِدَاعِ، اجْعَلْهُ يَا سَيِّدِي مَسُوقًا إِلَيْهَا

وَحَصِيدًا فِيهَا وَأَسْرًا لَدَيْهَا ﴿اللَّهُمَّ بِحَقِّ ﴿كَهَيْعَصَ﴾﴾ اِكْفِنَا هَمَّ

الْعَدَى، وَلَقِهِمُ الرِّدَى، وَاجْعَلْهُمْ لِكُلِّ حَبِيبٍ فِدَا، وَسَلِّطْ عَلَيْهِمْ

عَاجِلَ التَّقْمَةِ فِي الْيَوْمِ وَغَدًا ﴿اللَّهُمَّ بَدِّدْ شَمْلَهُمْ﴾ ﴿اللَّهُمَّ فَرِّقْ

جَمْعَهُمْ﴾ ﴿اللَّهُمَّ فُلِّ حَدَّهُمْ وَقَلِّلْ عَدَّهُمْ﴾ ﴿اللَّهُمَّ اجْعَلِ الدَّائِرَةَ

عَلَيْهِمْ﴾ ﴿اللَّهُمَّ أَرْسِلِ الْعَذَابَ إِلَيْهِمْ﴾ ﴿اللَّهُمَّ أَخْرِجْهُمْ مِنْ دَائِرَةِ

الْحِلْمِ وَاللُّطْفِ، وَاسْلُبْهُمْ مُدَدَ الْإِمْهَالِ، وَغُلِّ أَيْدِيَهُمْ إِلَى أَعْنَاقِهِمْ،

وَارْبِطْ عَلَى قُلُوبِهِمْ، وَلَا تُبَلِّغْهُمْ إِلَّا مَالَ فِينَا ﴿اللَّهُمَّ مَزِّقْهُمْ كُلَّ

مُمَزَّقٍ كَمَا مَزَّقْتَهُمْ إِنْتِصَارًا لِأَوْلِيَائِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ﴾ ﴿اللَّهُمَّ

Allahım! [Kâf Hâ Yâ Ayn Sâd] hakkı için, düşmanlık besleyenlerin art niyetlerinden bizi muhafaza buyur. Onları gerisin geriye döndür. Hepsini Senin sevdiğine feda olsun. Gazabını acilen onlara musallat etyle. Allahım, birliklerini boz. Allahım, topluluklarını parça parça et. Allahım, kılıçlarını körelt (mühimmatlarını kullanılmaz hale getir) ve sayılarını azalt. Allahım, başlarına musibet yağdır. Allahım, üzerlerine azabını gönder. Allahım, onları hilm ve lütuf sahadan çıkar, onlara verdiğin süreyi sonlandır, ellerini boyunlarına bağla ve kalplerine rapteyle. Bizim için planladıkları kirliliğe emellerine ulaşmalarına müsaade etme. Allahım, geçmiş dönemlerde peygamberlerine ve diğer dostlarına yardım ederken yaptığın gibi, bugün de bize yardım et ve bu çaresiz kullarına düşmanlık besleyenleri paramparça etyle. Sana düşmanlık edenlere karşı sevdiğini tutup kaldırdığın gibi bizi de tutup kaldır. Allahım, düşmanca tavır sergileyenlere, Senin kapının kıtmirlerine zarar verebilecekleri güç ve kuvveti verme ve onları o konulara getirme. Günahlarımızdan dolayı onları bize musallat etme Allahım!

[Hâ Mîm] İş tamam olmuş ve Hakk'ın nusreti gelip bizi bulmuştur. Daha bize hiçbir şey yapamazlar. [Hâ Mîm. Ayn Sîn Kâf] bizi korktuklarımızdan masûn ve mahfuz eyler. Allahım! Bizi kötülüklerden ve belalara düşür olmaktan sıyanet buyur. Reca duyularımızı dirilt ve umduklarımızın üstünde sürprizlerle bizi sevindir. [Ya Hû! (3 defa)] İmdadımıza âcilen, âcilen, âcilen yetiş ya Rabbi! Dileklerimize icabet buyur, icabet buyur, icabet buyur ya Rabbi! Ey Nuh (aleyhisselam)'ın, kavmi hakkındaki duasına icabet eden, düşmanlarına karşı İbrahim (aleyhisselam)'a yardımda bulunan, Hazreti Yusuf'u babası Yakub Peygamber'e kavuşturan, Hazreti Eyyub'a dokunan zararı kaldıran, Zekeriya (aleyhisselam)'ın duasına kabul mührü vuran, Yunus ibn Metta (aleyhisselam)'ın tesbîhini makbul sayan Rabbim! Dualarına icabet ettiğin bu peygamberân-ı izam hürmetine bizim dualarımızı da kabul eyle. İstediklerimizi bize lutfet. Mümin kullarına yapmış olduğun vaad-i Sübhanîyi bizim için de gerçekleştir. [Ya Rabbi! Sensin İlah, Senden başka yoktur ilah. Sübhansın, bütün noksanlardan münezzehsin, Yücesin. Doğrusu kendime zulmettim, yazık ettim. Affımı bekliyorum Rabbim!]

انْتَصِرْ لَنَا انْتِصَارَكَ لِاحِبَائِكَ عَلَى اَعْدَائِكَ * اللَّهُمَّ لَا تُمْكِنِ الْاَعْدَاءُ

فِينَا وَلَا مِثْنَا، وَلَا تُسَلِّطْهُمْ عَلَيْنَا بِذُنُوبِنَا * ﴿حَم﴾ ﴿٧﴾ حَمَّ الْأَمْرُ

وَ جَاءَ النَّصْرُ فَعَلَيْنَا لَا يُنْصَرُونَ ﴿حَم﴾ ﴿عَسَق﴾ حِمَايْتَنَا مِمَّا نَخَافُ

* اللَّهُمَّ فِنَا الْأَسْوَاءَ وَلَا تَجْعَلْنَا مَحَلًّا لِلْبَلْوَى * اللَّهُمَّ اَعْطِنَا اَمَلَ

الرَّجَاءِ وَفَوْقَ الْأَمَلِ، [يَاهُو (٣)]، يَا مَنْ بِفَضْلِهِ لِفَضْلِهِ نَسْأَلُ، نَسْأَلُكَ

إِلَهِي [الْعَجَل (٣)]! إِلَهِي الْاِجَابَةَ الْاِجَابَةَ الْاِجَابَةَ! يَا مَنْ اَجَابَ

نُوحًا فِي قَوْمِهِ، يَا مَنْ نَصَرَ اِبْرَاهِيمَ عَلَى اَعْدَائِهِ، يَا مَنْ رَدَّ يُوْسُفَ اِلَى

يَعْقُوبَ، يَا مَنْ كَشَفَ الضَّرَّ عَنْ اَيُّوبَ، يَا مَنْ اَجَابَ دَعْوَةَ زَكَرِيَّا،

يَا مَنْ تَقَبَّلَ تَسْبِيحَ يُونُسَ بْنِ مَتَّى، نَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِاَسْرَارِ اَصْحَابِ

هَذِهِ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ، اَنْ تَقَبَّلَ مِنَّا مَاهِ دَعْوَتَاكَ، وَاَنْ تُعْطِنَا

مَا بِه سَأَلْنَاكَ، وَاَنْ تُنَجِرَ لَنَا وَعَدَدَكَ الَّذِي وَعَدْتَهُ لِعِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ

﴿لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ اِنْقَطَعَتْ اُمَالُنَا

وَعَزَّتْكَ اِلَّا مِنْكَ، وَخَابَ رَجَاؤُنَا وَحَاقَكَ اِلَّا فِيكَ،

اِنْ اَبْطَأَتْ غَارَةُ الْاَرْحَامِ وَابْتَعَدَتْ فَاقْرَبُ الشَّيْءِ مِنَّا غَارَةُ اللَّهِ

يَا غَارَةَ اللَّهِ حِثِّي السَّيْرِ مُسْرِعَةً فِي حَلِّ عُقْدَتِنَا، يَا غَارَةَ اللَّهِ

عَدَا الْعَادُونَ وَجَارُوا، وَرَجَوْنَا اللَّهَ مُجِيرًا ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ

نَصِيرًا﴾ ﴿١٠﴾ ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ﴿٧﴾ [وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

Sonsuz izzetine yemin olsun ki Allahım, sen gerçekleştirmesen hiçbir emelimiz gerçekleşmez ve yüce hakkın için ya Rab, sen nasip etmezsen, biz recalarımızda hep haybet yaşarız.

-Eğer yakınlarımızın yardımı yavaş ve uzak olursa,

-Biliriz ki, Allah'ın bize olan yardımı hızlı ve çok yakındır;

-Ey Rabbimin yardımı, çabuk yetiş imdadımıza,

-Ey Rabbimin yardımı, yetiş ki çözülsün ukdeler bir bir.

Düşmanlar saldırganlaştı, cevri cefaları arttı; biz de koruyup kollayan Rabbimize sığındık. [Dost olarak Allah yeter, yardımcı olarak da Allah yeter. (10 defa)] [Allah bize yeter. O ne güzel vekildir! (7 defa)] [Gerçek güç ve kuvvet sahibi sadece Allah'tır. (3 defa)] [Bütün milletler içinden Nuh'a selam olsun!] Allahım! Dileklerimize icabet buyur. Amin! Amin! Amin!, ey sevdiği kullarını yarımsız bırakmayan Muin! Nebiler Serveri Efendimiz'e ve bütün âli-ü ashabına salât eyle ve o salevât hürmetine dualarımıza kabul mührü vur.

El-kulûbü'd-dâria'dan bilgiler

İmam Şâzili (rahmetullahi aleyh) hazretleri'nin evrâd ü ezkârı hakkında özet bir bilgi sunmanın faydalı olacağı kanaatindeyiz.

Evvela, bilindiği üzere İmam Şâzili hazretleri tasavvuf ve tarikatlar tarihinde ismi en çok zikredilen üç-beş büyük zâttan birisidir; müşid-i kâmil bir tarikat piridir. Gerek Arap, gerek Batı, gerekse Türk dünyasında hayatını anlatan, sözlerini ve menkıbelerini nakleden yüzlerce çalışma yapılmış ve eser meydana getirilmiştir.(1) Bu kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre, İmam Şâzili 593/1196 tarihinde dünyayı teşrif etmiş ve 63 yıl çok bereketli bir ömür sürmüştür. Atmışüç yıllık bu bereketli ömrünü Hac seferleri ve seyahetleri hariç, Mağrib, Tunus ve Mısır topraklarında geçirmiştir. Namı daha ziyade Tunus yakınlarındaki Şâzile beldesinde iştihar ettiğinden dolayı da "Şazili" (Şazeli denmesi galat-ı meşhurdur) ünvanıyla meşhur olmuştur. Ismarlama bir insandır; zaten nesli itibarıyla bir Peygamber evladıdır. Yümin ve berekete vesile olacağı ümidiyle bu Allah dostunun şeceresini burada zikretmek isteriz:

Ebu'l-Hasan Ali eş-Şâzili b. Abdullah b. Abdülcebâr b. Temîm b. Hüzmü b. Hâtîm b. Kusay b. Yusuf b. Yûsa' b. Verd b. Ebî Battal Ali b. Ahmed b. Muhammed b. İsa b. İdrîs b. Ömer b. İdrîs (el-mübâya' lehü bi- bilâdi'l-Mağrib) İbn Abdullah b. el-Hasan el-Müsennâ b. el-Hasan b. Ali İbn Ebî Tâlib ve İbn Fâtümete binti'r-Rasûl (sallallahü aleyhi vesellem)

Ebu'l-Hasan Şâzili'nin hilyesi hakkında bilgi veren kaynaklar, onun uzuz boylu, zayıf, ince yüzlü ve hafif esmer tenli bir fiziğe sahip olduğunu belirtmişlerdir. Yine aynı kaynaklar tarafından nakledildiğine göre İmam Şâzili, tatlı dilli, çok güzel ve fasih bir konuşmaya sahip idi. Konuşurken kendisini dinleyenler ona hayran kalırlardı.

Erken yaşlardan itibaren tasavvufi bir arayış içine giren İmam Şâzili hazretleri çok kıymetli hocalardan dersler almış ve bu dersler neticesinde dîni ilimlerde uzman hale gelmiştir. Aynı zamanda çok güçlü bir ediptir. Hem şer'î hem de fennî ilimlerde münazara yapabilecek bir derinlik ve enginliğe ulaştıktan sonra tarikat yoluna sülûk etmiş ve işte tam bu dönemde daha çok dağ başlarındaki mağaralarda münzevî bir hayat yaşayan ve ona hayatının en büyük dersini veren kıymetli hocası Ebû Muhammed Abdüsselâm b. Meşîş (İbn-i Beşîş diye meşhur olmuştur) karşısına çıkmıştır. Daha doğru bir ifade ile İmam Şâzili hazretleri arayışları neticesinde gidip o büyük zâtı bulmuştur.

Hazreti İmam'ın kendisinin anlattığına göre İbn Meşîş'e intisâb etmek için onun yaşadığı yerdeki dağın eteğine gelerek önce oradan çıkan kaynak suyu ile gusûl abdesti alır. Sonra tevbe ve istiğfarda bulunur. İnsanlar arasında değer ölçüsü kabul edilen ilim ve amel gibi maddî-manevî rütbelerin hepsini kendisi için yük sayarak kalbinden atar. Böylece kendi engin mülahazalarına göre cismen ve ruhen temizlenmiş olur. Arkasından dağa tırmanmaya başlar. Tırmanırken Şeyh Absüsselâm b. Meşîş tarafından karşılanır. Sonra ona intisap eder ve dağ başındaki mağarada şeyhinin yanında kalarak seyr u sülûka başlar. Bu sırada yaklaşık olarak yirmi altı yaş civarında bulunmaktadır.

İbn Meşîş, sağlam Kitap ve Sünnet bilgisiyile onu doyurup, velâyet ve kerâmet feyzinden sirâyet ettirerek tasavvufi yönden yetişmesini sağlamıştır. Şeyhinin yanından ayrıldıktan sonra da irşada başlamıştır. İmam Şâzili'nin irşad faaliyetlerinin ana unsurlarını umuma açık yaptığı vaazlar, müderrislik hizmetleri (talebe yetiştirme) ve hususî tasavvuf ve tarikat dersleri teşkil etmiştir.

Ebu'l-Hasan Şâzili'nin tasavvufi şahsiyetini ortaya koyan unsurlardan birisi, onun dua ve zikir konusundaki hassasiyetidir. Çünkü İmam Şâzili çok dua eder, gecenin ilerleyen vakitlerine kadar evrâd ve ezkâr ile meşgul olurdu. Vefat ettiği gece bile bu âdetini terk etmemiştir. Evet O'nun tasavvufi hayatında dua ve zikrin önemi büyüktür. Günün değişik vakitleri için tahsis edilmiş duaları vardı. Evrâd, ezkâr ve dualarının büyük bir bölümünü kendisi tertib etmiştir. Özel durumlar için tertip edilmiş müstakil dua ve zikirleri de mevcuttur. Kaynaklarda, Şâzili'nin hizb adı altında veya başka ünvan ile ismi belli otuzdokuz, ismi konmamış da elliden fazla duâsı vardır. Hepsinin toplamı yüz civârındadır. El-Kulûbü'd-dâria'da bunların pek çoğu yer almıştır.

Ebu'l-Hasan Şâzili, sadece kendi tertib ettiği hizipleri okumakla yetinmemiş, aynı zamanda kendisinden önce yaşamış sülûflerden, ashâbdan ve Peygamber Efendimiz'den nakledilen dualara da büyük önem vermiştir. İmam Şâzili'nin bu şekilde okuduğu duâlardan başlıcaları Cevşen-i kebîr, Hazreti Ali (radiyallahü anh)'in duaları ve İmam Gazzâlî'nin hizibleridir.

İmam Şâzili hazretlerinin en önemli hizbi aşağıda içinden üç kısa bölümü vereceğimiz Hizbü'l-Kebîr'dir. Hazreti Şâzili'nin sağlığında sadece "hizb" diye bilinen bu duası onun en önemli hizbi olduğu için daha sonraları "el-Hizbü'l-Kebîr" diye anılır olmuş ve öylece şöhret bulmuştur. El-Hizbü'l-kebîr, Hazreti Şâzili'nin, "Kim bizim hizbimizi okursa, bize olan lütuflar ona da olur." dediği hizbidir. Ayrıca İmam Şâzili hazretleri bu hizbinin önemini anlatmak için, "Allah ve Rasûlünün izni olmadan ondan bir harf bile yazılmadı. Bunda yazdıklarımın hepsini Allah ve Rasûlüne arz ederek yazdım." buyurmuştur. El-Hizbü'l-kebîr, bazılarına göre sabah namazından sonra, bazılarına göre ise ikindi namazından sonra dünya kelim ve meşgalesinden hâlî olarak okunan/okunması gereken bir virdir.

İmam Şâzili'nin tertib ettiği Hizbü'l-kebîr'in terkibinde daha çok Kur'ân-ı Kerîm'den seçilmiş âyetler kullanılmıştır. Âyetler arasındaki irtibat, sünnetten seçilmiş hadis ve duaların yanısıra, Şâzili'nin kendisine ait dua cümleleriyle sağlanmıştır. Bu tesbitler bize, Hizbü'l-kebîr'in câmi bir özelliğe sâhip olduğunu göstermektedir. Bu sebeple Hizbü'l-kebîr'in bir çok şerhi yapılmıştır.

Ebu'l-Hasan Şâzili'nin hizblerinden birisi de yine aşağıda zikredecek olduğumuz "Hizbü'l-hamd"dır. Bu hizbe "Hizbü'n-nûr" da denilmiştir. Umumiyetle Yatsı namazından sonra okunagelmış bir virdir. Murâd edilen her türlü maddî ve manevî iyiliklerden faydalanmak ve ma'rifeti celb etmek niyetiyle okunur.

Özetle ifade edecek olursak, kâmil bir müşid olan Ebu'l-Hasan Şâzili, bedenlen insanların arasından ayrılmış olsa bile hizmetleri ve ma'neviyatıyla ölümsüzleşmiştir. Fânî ömrünü bâkileştirip dünyadaki hizmetlerini âhret yurduna taşıyanlardan olmuştur. Daha sonraları bu büyük zâttın etrafında hâlelenen insanların Allah'a ulaşma yol ve sistemleri diyebileceğimiz Şâziliyye tarikatı da belli başlı büyük birkaç tarikat içerisinde yer almıştır. Şâziliyye'nin usûlü, tarihçesi ve kolları ile ilgili dünyanın değişik yerlerinde hazırlanan kaynaklara göre Afrika başta, Anadolu da dahil olmak üzere çok geniş bir alana yayılan tarikatın daha sonraki dönemlerde yüze yakın kolu oluşmuştur. Bu kollar vasıtasıyla ve tabîî Allah'ın izni ve inayetiyle belki milyonlarca insanın hidayetine ve marifetinin ziyadeleşmesine vesile olunmuştur.